

lingen. We snijden ze af en laten ze onder onze oogen doodbloeden. O, dat een bloem niet kermen kan en niet stuiptrekken! Eenige weken geleden, ben ik een hooiwagen vol afgesneden hyacinthen tegengekomen. Ze waren roze-rood, alsof ze haar meeste bloed reeds hadden verloren. En dat gewone transport heeft dezelfde soort van ontroering in mij gewekt, die de ontmoeting van een ambulance-rijtuig vol zietogende gewonden zou hebben veroorzaakt. Er was klagen in het laatste geuren dier bloemen....

Maar wij moeten positief zijn, in dit stukje, dat maar enkele bladzijden kan beslaan. Ge zult gaan vragen naar feiten en cijfers.

Zij komt oorspronkelijk uit Bagdad, de hyacinth, en werd eerst in de tweede helft der zestiende eeuw gekweekt in de omstreken van Aleppo, vanwaar zij naar Engeland is gekomen. De hyacinthencultuur in Europa dagteekent van 1596. Lang hebben wij het gedaan met lavendel, rosmarijn, basilikon, mariolein, tijllozen, damastbloemen en keizerskronen, tot we vermaard werden in den vreemde, niet alleen om het onwelriekendste borreltje, maar ook om de geurigste bloem. Wie aan Holland denkt, vergeet onze bollenvelden niet en de tulpen op den omslag van ons tijdschrift zijn het symbool van het speciaal Nederlandsche karakter van onze bijdragen in woord en in beeld. Toch is de hyacinth, van hoeveel beteekenis ook, nooit politiek symbool geweest, zooals goudsbloem, lelie, viool, hortensia, roode anjelier. Zij is zelfs nooit oranje willen worden, niet eens in 't kroningsjaar. Evenmin heeft ze een rolletje willen vervullen in de tragiek-komedie der stille liefde. De hyacinth zegt alleen maar trots en trots in liefde is bron van tranen.

De hyacinth wil ook niet bont wezen, gelijk de tulp. Ik lees wel van hyacinthen met alle bekende kleuren in één plant, maar dat soort schijnt niet meer gekweekt te worden. Ook is de hyacinth veel minder dan de tulp betrokken geweest in den windhandel (1635 en 1636), toen de Semper-Augustus-tulp per bol dertien duizend gulden kostte en dertig duizend gulden de drie, terwijl een andere mooie variëteit in handelswaarde gelijk stond met twaalf morgen lands in den Schermer-polder of een schip, bevracht met twee lasten tarwe, vier lasten rogge, vier vette ossen, acht varkens, twaalf schapen, twee okshoofden wijn, vier tonnen bier, duizend ponden kaas, een bed met toebehooren, een pak kleeren en een zilveren beker! — Laten we nu niet al te zeer afgeven op de dwaasheid onzer voorouders, want bij menig onzer ligt in de brandkast een lapje papier met nog meer geld betaald en dat wel eens minder waard zou kunnen blijken dan zoó'n tulp, die ten minste nog bloeide en zich vermenigvuldigde.

Juist — zich vermenigvuldigde. Nu moeten wij op informaties uit om van niemand minder dan een zeer voornaam kweeker in persoon te vernemen hoe hyacinth en tulp en narcis worden gekweekt.

Vlak bij het station Haarlem ligt de groote boomkwekerij van heesters en bollen der firma Zocher genaamd *Rozenhagen*. Hier is de grond voor den kweeker niet minder dan historische bodem.